

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. birželio 16 d.*

Byloje T-199/08

Ziegler SA, įsteigta Briuselyje (Belgija), atstovaujama advokatų J.-L. Lodomez ir J. Lodomez

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama A. Bouquet ir O. Beynet, vėliau A. Bouquet ir N. von Lingen,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2008 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą C (2008) 926 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.543 — Tarptautinio perkraustymo paslaugos), o nepatenkinus pirmojo reikalavimo – dėl prašymo panaikinti arba sumažinti ieškovei skirtą baudą

* Proceso kalba: prancūzų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro teisėjai S. Papasavvas, einantis pirmininko pareigas, N. Wahl ir A. Dittrich (pranešėjas),

posėdžio sekretorė T. Weiler, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. balandžio 27 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Faktinės aplinkybės

A — *Ginčo dalykas*

- ¹ Pagal 2008 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimą C (2008) 926 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP/38.543 — Tarptautinio perkraustymo paslaugos) (toliau – Sprendimas), kurio santrauka paskelbta 2009 m. rugpjūčio 11 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 188, p. 16), ieškovė *Ziegler SA* dalyvavo kartelyje, sudarytame Belgijos tarptautinio perkraustymo

paslaugų rinkoje, pagal kurį tiesiogiai ir netiesiogiai nustatytos kainos, pasidalyta rinka ir manipuluota kvietimo teikti pasiūlymus procedūra. Europos Bendrijų Komisija pažymi, kad kartelis veikė beveik 19 metų (nuo 1984 m. spalio mėn. iki 2003 m. rugšėjo mėn.). Jo narės nustatė kainas, klientams teikė netikras sąmatas (toliau – tariamos sąmatos) ir už atmestus pasiūlymus vienos kitoms atlygindavo pasinaudodamos finansinių kompensacijų sistema (toliau – komisiniai mokesčiai).

B — Ieškovė

- 2 Ieškovė buvo įsteigta 1908 m. pavadinimu *Transports internationaux, Ziegler et Cie*. Nuo 1981 m. jos pavadinimas pakeistas į *Ziegler*, o 1983 m. ji tapo akcine bendrove. Iki 2003 m. gruodžio mėn. perkraustymo veiklą vykdė ieškovės padalinys. 2003 m. gruodžio 11 d. *Ziegler* „Perkraustymo“ padalinys kaip veiklos sritis buvo perduotas bendrovei *Euro Time*, kuri priklauso *Ziegler* grupei ir kurios pavadinimas buvo pakeistas į *Ziegler Relocation SA*.
- 3 *Ziegler* save laiko šeimos įmone, priklausančia fiziniams asmenims, kurie visi yra šios įmonės ir dviejų holdingo bendrovių, taip pat susijusių su *Ziegler* šeima, steigėjų palikuonys.
- 4 Per 2006 m. gruodžio 31 d. pasibaigusius finansinius metus *Ziegler* apyvarta buvo 124 mln. EUR, o jos ir jos dukterinių bendrovių konsoliduota apyvarta – 244 420 326 EUR. Savo internetiniame tinklapyje ji save apibūdina kaip holdingo bendrovę, valdančią didelį logistikos tinklą Europoje (vadinama grupe), kurios apyvarta yra beveik 1,5 mlrd. EUR ir kuri yra įdarbinusi daugiau kaip 4 000 asmenų.

C — Administracinė procedūra

- 5 Remiantis Sprendimu, Komisija pradėjo procedūrą savo iniciatyva, nes turėjo informacijos, kad tam tikros tarptautinio perkraustymo sektoriuje veikiančios Belgijos bendrovės dalyvavo susitarimuose, galinčiuose pažeisti EB 81 straipsnyje nustatytą draudimą.
- 6 Todėl 2003 m. rugsėjo mėnesį, remiantis 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamento Nr. 17, Pirmojo reglamento, įgyvendinančio [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3), 14 straipsnio 3 dalmi, įmonėse *Allied Arthur Pierre NV*, *Interdean NV*, *Transworld International NV* ir *Ziegler* buvo atlikti patikrinimai, apie kuriuos nebuvo iš anksto įspėta. Po šių patikrinimų *Allied Arthur Pierre* pateikė prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti pagal Komisijos pranešimą apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, 2002, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155; toliau – 2002 m. pranešimas dėl bendradarbiavimo). *Allied Arthur Pierre* pripažino buvusi susitarimų dėl komisinių mokesčių ir tariamų sąmatų dalyvė, išvardijo dalyvavusius konkurentus, tarp kurių nurodė ir konkurentą, apie kurį Komisijos tarnybos anksčiau nežinojo, ir pateikė jos žodinius pareiškimus patvirtinančius dokumentus.
- 7 Pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnį antikonkurenciniuose susitarimuose dalyvavusioms įmonėms, konkurentams ir profesinei organizacijai raštu buvo išsiųsti keli prašymai pateikti informacijos. 2006 m. spalio 18 d. priimtas pranešimas apie kaltinimus ir apie jį pranešta tam tikroms bendrovėms. Visi asmenys, kuriems jis buvo skirtas, į jį atsakė. Šių asmenų atstovai, išskyrus *Amertranseuro International Holdings Ltd*, *Stichting Administratiekantoor Portielje*, *Team Relocations Ltd* ir *Trans Euro Ltd* atstovus, rėmėsi teise susipažinti su Komisijos byloje esančiais dokumentais, prieinamais tik Komisijos patalpose. Jiems buvo leista susipažinti nuo 2006 m. lapkričio 6 d. iki lapkričio 29 d. Posėdis įvyko 2007 m. kovo 22 d.

- 8 2007 m. liepos 6 d. *Allied Arthur Pierre* pateikė papildomų įrodymų dėl susitarimų dėl tariamų sąmatų ir komisinių mokesčių, susijusių su *Allied Arthur Pierre, Interdean* ir *Ziegler* nuo 1988 metų. „Faktinių aplinkybių santrauka“ visoms šalims buvo nusiųsta 2007 m. rugpjūčio 23 d., pažymint, kad Komisija šiuos įrodymus ketino panaudoti prieš *Allied Arthur Pierre, Interdean* ir *Ziegler*. Kaip faktinių aplinkybių santraukos priedą Komisija visoms šalims nusiuntė šių įrodymų kopiją. Šalys turėjo galimybę pareikšti savo nuomonę.

- 9 2008 m. kovo 11 d. Komisija priėmė Sprendimą.

D — *Sprendimas*

- 10 Komisija tvirtina, kad Sprendimo adresatės, o tarp jų ir ieškovė, dalyvavo kartelyje, sudarytame Belgijos tarptautinio perkraustymo paslaugų sektoriuje, arba yra už jį atsakingos. Kartelio dalyvės nustatė kainas, pasidalijo klientus ir manipuliavo teikiama pasiūlymais bent jau nuo 1984 m. iki 2003 m. Todėl jos padarė vieną ir tęstinį EB 81 straipsnio pažeidimą.

- 11 Komisijos teigimu, atitinkamos paslaugos apima tiek fizinių asmenų, t. y. privačių asmenų ar įmonės arba viešosios institucijos darbuotojų, turto perkraustymą ir įmonių ar viešųjų institucijų turto perkraustymą. Šiems perkraustymams būdinga tai, kad buvo perkraustoma iš Belgijos arba į Belgiją. Atsižvelgusi į tai, kad aptariamų tarptautinio perkraustymo bendrovių buveinės buvo Belgijoje, kur vykdyta ir kartelio veikla, Komisija nusprendė, kad Belgija yra kartelio geografinis centras.

- 12 Belgijos tarptautinio perkraustymo paslaugų kartelio dalyvių bendrą apyvartą 2002 m. Komisija įvertino 41 milijonu EUR. Kadangi sektoriaus vertė buvo įvertinta maždaug 83 milijonais EUR, ji nustatė, kad dalyvavusios įmonės turėjo apie 50 % rinkos dalį.
- 13 Komisija pažymi, kad karteliu visų pirma siekta nustatyti ir išlaikyti dideles kainas ir pasidalyti rinką vienu metu ar paeiliui keletu būdų: sudarant susitarimus dėl kainų, susitarimus dėl rinkos pasidalijimo nustačius netikrų sąmatų sistemą (tariamą sąmatą) ir susitarimus dėl finansinių kompensacijų už atmestus arba nepateiktus pasiūlymus sistemos (komisiniai mokesčiai).
- 14 Komisija mano, kad nuo 1984 m. iki XX a. paskutinio dešimtmečio pradžios kartelis veikė būtent raštu sudarytų susitarimų dėl kainų nustatymo pagrindu. Tuo pačiu metu buvo įvesti komisiniai mokesčiai ir tariamos sąmatos. Komisinis mokestis buvo galutinės kainos, kurią vartotojas turėjo mokėti negavęs lygiavertės paslaugos, užslėptas elementas. Iš tikrųjų šią pinigų sumą sutartį dėl tarptautinio perkraustymo sudariusi bendrovė turėjo sumokėti konkurentams, su kuriais sutartis nesudaryta, už tai, kad šie taip pat pateikė pasiūlymą ar kad jo neteikė. Taigi tai yra tam tikra finansinė kompensacija perkraustymo bendrovėms, su kuriomis sutartis nesudaroma. Kartelio narės vienos kitoms moka komisinius mokesčius už atmestus pasiūlymus ar pasiūlymų nepateikimą ir nurodo fiktyvias paslaugas, o šiuos komisinius sumoka klientai. Komisija tvirtina, kad šie veiksmai turi būti vertinami kaip netiesioginis kainos nustatymas už tarptautinio perkraustymo paslaugas Belgijoje.
- 15 Taip pat šio kartelio narės bendradarbiavo teikdamos tariamas sąmatas, kurios klientams, t. y. už perkraustymą mokantiems darbdaviams, leido klaidingai manyti, kad

jie gali rinktis pagal kriterijus, kurie grindžiami konkurencija. Tariama sąmata yra klientui ar asmeniui, kuris kraustosi, perkraustymo paslaugų neketinančios teikti perkraustymo bendrovės pateikiama netikra sąmata. Norinti sudaryti sutartį perkraustymo bendrovė (toliau – siūlanti bendrovė) tariamas sąmatas pateikia tam, kad institucija ar įmonė gautų keletą sąmatų tiesiogiai ar netiesiogiai per ketinantį persikraustyti asmenį. Tam siūlanti bendrovė savo konkurentams nurodo kainą, draudimo mokestį ir sandėliavimo išlaidas, kuriuos šie turi nustatyti už paslaugą. Ši kaina, kuri didesnė nei siūlančios bendrovės pasiūlyta kaina, vėliau nurodoma tariamoje sąmatoje. Komisijos nuomone, kadangi darbdavys paprastai renkasi mažiausią kainą siūlančią perkraustymo bendrovę, iš esmės dėl to paties tarptautinio perkraustymo pasiūlymus teikiančios perkraustymo bendrovės iš anksto žino, su kuria iš jų gali būti sudaryta sutartis dėl šio perkraustymo.

- 16 Be to, Komisija pažymi, kad siūlančios bendrovės prašoma kaina gali būti didesnė, nei ji būtų kitomis aplinkybėmis, nes kitos su tuo pačiu perkraustymu susijusios bendrovės pateikė tariamas sąmatas, kuriose prašomą kainą yra nurodžiusi siūlanti bendrovė. Sprendimo 233 konstatuojamojoje dalyje Komisija kaip pavyzdį cituoja 1997 m. liepos 11 d. *Allied Arthur Pierre* vidinį elektroninį laišką, kuriame nurodyta: „klientas paprašė dviejų [sąmatų], taigi mes galime nurodyti didelę kainą“. Todėl Komisija tvirtina, kad teikiant klientams tariamas sąmatas buvo manipuluojama kvietimo teikti pasiūlymus procedūra, todėl visuose pasiūlymuose sąmoningai nurodytos didesnės kainos nei siūlančios bendrovės kaina ir bet kuriuo atveju didesnės nei tos, kurios būtų konkurencijos sąlygomis.

- 17 Komisija teigia, kad šie susitarimai buvo parengti iki 2003 m. Jos teigimu, šiais sudėtingais veiksmais siekta to paties tikslo – nustatyti kainas, pasidalyti rinką ir taip iškraipyti konkurenciją.

18 Galiausiai Komisija Sprendimo rezoliucinės dalies 1 straipsnyje nusprendė taip:

„Šios įmonės pažeidė [EB] 81 straipsnio 1 dalį, nes tiesiogiai ir netiesiogiai nustatė kainas už tarptautinio perkraustymo paslaugas Belgijoje, pasidalijo šios rinkos dalį ir manipuliavo kvietimo teikti pasiūlymus procedūra per nurodytus laikotarpius:

<...>

j) [*Ziegler*] – nuo 1984 m. spalio 4 d. iki 2003 m. rugsėjo 8 d.“

19 Todėl Sprendimo 2 straipsnio 1 punktu Komisija ieškovei skyrė 9,2 mln. EUR baudą.

20 Sprendime apskaičiuodama baudas Komisija taikė Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. gairės) nustatytą metodą.

21 2009 m. liepos 24 d. Komisija priėmė Sprendimą C (2009) 5810 galutinis, kuriuo iš dalies buvo pakeistas Sprendimas, kiek tai susiję su dviem kitų Sprendimo adresaičių pardavimo sandorių verte.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 22 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, kurį ieškovė pateikė Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai 2008 m. birželio 3 d.
- 23 2009 m. sausio 15 d. Nutartimi *Ziegler prieš Komisiją* (T-199/08 R, neskelbiamos Rinkinyje) Bendrojo Teismo pirmininkas atmetė ieškovės prašymą taikyti laikinąsias apsaugos priemones, kuriuo buvo siekiama sustabdyti Sprendimo 2 straipsnio 1 punkto vykdymą. 2010 m. balandžio 30 d. Nutartimi *Ziegler prieš Komisiją* (C-113/09 P(R), neskelbiamos Rinkinyje) Teisingumo Teismo pirmininkas atmetė apeliacinį skundą dėl šios nutarties.
- 24 Išklauses teisėjo pranešėjo pranešimą, Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį, pateikti tam tikrus klausimus Komisijai ir jos paprašyti tam tikrų dokumentų, kuriuos ši pateikė per nustatytą terminą. Be to, 2010 m. kovo 9 d. nutartimi Teismas nurodė Komisijai pateikti konfidencialią Sprendimo versiją. Šis dokumentas ieškovei nebuvo perduotas. Kadangi išnagrinėjęs konfidencialias ištraukas Teismas padarė išvadą, kad šiame dokumente nėra ginčui išspręsti reikalingos informacijos, jis nusprendė jo nepridėti prie bylos ir grąžino jį Komisijai.
- 25 Per 2010 m. balandžio 27 d. posėdį buvo išklaustytos šalių žodinės pastabos ir jų atsakymai į Teismo pateiktus klausimus.

26 Ieškovė Teismo prašo:

- panaikinti Sprendimą,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti paskirtą baudą,
- nepatenkinus pirmojo ir antrojo reikalavimų, iš esmės sumažinti šią baudą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

27 Be to, ieškovė prašo, kad Teismas prieš priimdamas sprendimą nurodytą pateikti visą administracinės bylos medžiagą Teismo kanceliarijai.

28 Komisija Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- ²⁹ Ieškovė nurodo penkis ieškinio pagrindus, kuriais siekiama Sprendimo panaikinimo ir keturis papildomus ieškinio pagrindus, kuriais siekiama baudos panaikinimo arba sumažinimo.

A — Ieškinio pagrindai, kuriais siekiama Sprendimo panaikinimo

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, padarytomis vertinant EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas*

a) Šalių argumentai

- ³⁰ Pirma, ieškovė teigia, kad Komisijos pateiktas rinkos apibrėžimas yra per siauras. Ji sutinka, kad „tarptautinio perkraustymo iš Belgijos arba į Belgiją paslaugos“ ir „tarptautiniai perkraustymai“ negali vieni kitų pakeisti, jei vertinama prašymo požiūriu, tačiau teigia, kad toks pakeitimas įmanomas, jei vertinama pasiūlos požiūriu. Taigi Komisija negalėjo apriboti rinkos vien bendrovėmis, siūlančiomis „tarptautinio perkraustymo iš Belgijos arba į Belgiją“ paslaugas, bet turėjo atsižvelgti į visas bendroves, siūlančias „tarptautinio perkraustymo paslaugas“, neatsižvelgiant į jų buvimo vietą. Ieškovė pažymi, kad tai, jog Belgijos rinkoje yra daug užsienio bendrovių, rodo, kad geografinės rinkos nebuvo galima apriboti vien Belgija.

31 Antra, ieškovė kaltina Komisiją tuo, kad ši pervertino rinkoje veikiančių bendrovių apyvartą, taigi – ir rinkos dydį. Ji teigia, kad siekiant teisingai įvertinti tarptautinių perkraustymų sektoriuje veikiančių bendrovių apyvartą reikia skirti apyvartą, priskirtiną tarptautinio perkraustymo subrangovui, ir apyvartą, priskirtiną bendrovei, kuri kontroliuoja tarptautinį perkraustymą. Ieškovės manymu, nustatant atitinkamų bendrovių apyvartą, bendrą rinkos dydį ir šių bendrovių rinkos dalis, reikia atsižvelgti tik į tarptautinių perkraustymų, kuriuos vykdydama bendrovė veikė kaip „kontroliuojanti bendrovė“, apyvartą. Ieškovė pažymi, kad Komisija atsižvelgė į šį argumentą ir apskaičiuodama baudą atėmė šią apyvartos dalį. Dėl šių priežasčių ieškovė mano, kad 2002 m. jos apyvarta buvo ne 4 114 500 EUR, o 2 897 000 EUR.

32 Trečia, ieškovė tvirtina, kad atitinkamai Komisija nepateikė įrodymų, jog buvo padarytas didelis poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai, nes nebuvo pasiekta „Pranešime dėl *de minimis*“ nustatyta 40 mln. EUR riba. Ji teigia, jog kelios bendrovės nurodė, kad jų vertinimai yra apytiksliai ir kad siekiant į vertinimą du kartus neįtraukti to paties skaičiaus svarbu iš deklaruoto skaičiaus atimti skaičių, priskirtiną subrangovui. Dublike ji priduria, kad taip pat nebuvo pasiekta 5 % riba, taikoma atitinkamų įmonių rinkos dalių sumai. Bet kuriuo atveju šiame pranešime esančių prielaidų nepakanka įrodyti, kad prekybai buvo padarytas didelis poveikis.

33 Komisija pažymi, kad kartelio tikslas buvo apriboti konkurenciją. Todėl nereikia apibrėžti atitinkamos rinkos – to ji ir nepadarė – o ieškovės argumentai šiuo klausimu yra netinkami. Be to, rinkos apibrėžimu grindžiamas argumentas netinkamas, nes net

jeigu būtų reikėję pateikti rinkos apibrėžimą ir jis būtų buvęs platesnis, tai nelemtų Sprendimo panaikinimo, nes ieškovė neginčijo kartelio egzistavimo.

- ³⁴ Komisija papildomai teigia, kad ieškovės argumentai nepagrįsti. Tai, kad užsienio ūkio subjektai gali konkuruoti su Belgijos bendrovėmis dėl perkraustymų iš Belgijos arba į ją ir tai, kad šioje rinkoje yra daug užsienio bendrovių, neprieštarauja Komisijos išvadai, kad kartelio geografinis centras buvo Belgija.
- ³⁵ Kalbėdama apie rinkos dydį Komisija nurodo, kad tuo atveju, jei ieškovės argumentai yra grindžiami Komisijos pranešimu dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nežymiai riboja konkurenciją pagal [EB] sutarties 81 straipsnio 1 dalį (*de minimis*) (OL C 368, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 8 sk., 2 t., p. 125), šie argumentai netinkami, nes aiškūs apribojimai, t. y. visų pirma kainų nustatymas ir rinkų pasidalijimas, visuomet draudžiami, neatsižvelgiant į atitinkamų įmonių rinkos dalis.
- ³⁶ Tuo atveju, jei ieškovė remiasi gairėmis dėl poveikio prekybai sąvokos, esančios [EB] 81 ir 82 straipsniuose (OL C 101, p. 81, toliau – 2004 m. gairės), šie argumentai taip pat nepagrįsti arba net netinkami. Taigi Komisija nurodo, kad 2004 m. gairių 52 punkte įtvirtintoje neigiamoje prezumpcijoje pateikiama nuoroda į dvi kumuliacines sąlygas, t. y. apyvarta turi būti mažesnė kaip 40 mln. EUR ir rinkos dalys turi būti mažesnės kaip 5%. Komisija nustatė, kad nė viena iš šių dviejų sąlygų nebuvo įvykdyta. Be to, dėl susitarimo, kuris dėl paties savo pobūdžio gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, pagal 2004 m. gairių 53 punkte įtvirtintą faktinę prezumpciją numatyta, kad pakanka įvykdyti vieną iš šių dviejų alternatyvių sąlygų.

- 37 Triplike Komisija priduria, kad išvadą, jog valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas poveikis, ji taip pat grindė tuo, kad perkraustymai yra tarptautiniai, ir ginčija dublike pateikto argumento, kad šiuo atveju nebuvo pasiekta 5 % riba, priimtina.
- 38 Be to, Komisija teigia, kad apskaičiuojant ekonominę sektoriaus vertę buvo įtraukta subrangovo apyvarta. Ji pabrėžia, kad nagrinėjamo sektoriaus dydžiui įvertinti ji naudojo du metodus ir pagal juos abu buvo gauta 83 mln. EUR vertė, taigi – 50 % bendra rinkos dalis. Kita vertus, apskaičiuodama pardavimo sandorių, į kuriuos reikia atsižvelgti apskaičiuojant baudas, vertę Komisija sutiko visų dalyvių atžvilgiu neįtraukti subrangovo pardavimo sandorių.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 39 Pirmasis ieškinio pagrindas yra padalytas į tris dalis, kurias reikia nagrinėti kartu, nes jos glaudžiai susijusios. Iš tiesų pirma dalis susijusi su rinkos apibrėžimu, o antra – su nagrinėjamos rinkos dydžiu ir atitinkamų įmonių rinkos dalimis. Tuo remdamasi ieškovė trečioje dalyje ginčija Komisijos išvadą, kad valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas didelis poveikis.
- 40 Iš pradžių reikia išnagrinėti Komisijos argumentą, kad kaltinimai, susiję su klaidingu nagrinėjamos rinkos apibrėžimu, klaidingu jos dydžio įvertinimu ir atitinkamų įmonių rinkos dalimis, yra netinkami.

Pirminės pastabos

- 41 Komisija teigia, kad pagal teismų praktiką atitinkamos rinkos apibrėžti nereikia aki-vaizdaus konkurencijos apribojimo atveju. Kadangi šioje byloje kartelio tikslas buvo akivaizdus konkurencijos apribojimas, Komisija padarė išvadą, kad nereikia apibrėžti reikšmingos rinkos ir kad dėl šios priežasties ieškovės argumentai yra netinkami.
- 42 Tokiems argumentais negalima pritarti.
- 43 Žinoma, tam, kad būtų taikoma EB 81 straipsnio 1 dalis, Komisija neturi įrodyti susitarimų ar veiksmų, kurių tikslas – konkurencijos trukdymas, ribojimas arba iškraipymas, realaus antikonkurencinio poveikio (1966 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Consten ir Grundig prieš Komisiją*, 56/64 ir 58/64, Rink. p. 429, 496 ir 1995 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, T-143/89, Rink. p. II-917, 30 punktas, patvirtintas 1997 m. liepos 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Ferriere Nord prieš Komisiją*, C-219/95 P, Rink. p. I-4411, 12–15 punktais).
- 44 Vis dėlto pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 81 straipsnio 1 dalis netaikoma, jei kartelio poveikis Bendrijos vidaus prekybai arba konkurencijai nėra „didelis“. Susitarimui netaikomas EB 81 straipsnio 1 dalyje nustatytas draudimas, jei šiuo susitarimu tik nedaug apribojama konkurencija arba padaromas tik nedidelis poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai (1966 m. birželio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimo *LTM*, 56/65, Rink. p. 337, 360; 1969 m. liepos 9 d. Sprendimo *Völk*, 5/69, Rink. p. 295, 7 punktas ir 1998 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Javico*, C-306/96, Rink. p. I-1983, 12 ir 17 punktai; 2003 m. kovo 19 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *CMA CGM ir kt. prieš Komisiją*, T-213/00, Rink. p. II-913, 207 punktas).

- 45 Todėl pagal EB 81 straipsnį priimtame sprendime Komisija yra įpareigota apibrėžti rinką, jei to nepadarius neįmanoma nustatyti, ar nagrinėjamas susitarimas arba su-derinti veiksmai gali paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą ir ar jų tikslas arba poveikis yra konkurencijos trukdymas, ribojimas ar iškraipymas (2000 m. liepos 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, T-62/98, Rink., p. II-2707, 230 punktas).
- 46 Pirmajame ieškinio pagrinde ieškovė ginčija tai, kaip Komisija vertina šias EB 81 straipsnio taikymo sąlygas, nes rinkos apibrėžimas ir dydis bei turimos rinkos dalys iš tiesų yra tik preliminarūs (šiuo klausimu žr. 1995 m. vasario 21 d. Pirmosios instan- cijos teismo sprendimo *SPO ir kt. prieš Komisiją*, T-29/92, Rink. p. II-289, 75 punktą).
- 47 Vis dėlto, kalbant apie tai, ar konkurencija buvo labai apribota, reikia pažymėti, jog iš ieškinio nėra aiškiai matyti, kad ieškovė siekia pateikti su tuo susijusį kaltinimą, nes, išskyrus pirmame papildomame ieškinio pagrinde pateiktą paprastą nuorodą į šio sprendimo 45 punkte paminėtą Sprendimą *Völk*, neatrodo, kad ji daro skirtumą tarp didelio konkurencijos apribojimo ir didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Todėl su *de minimis* taisyklės pažeidimu susijęs kaltinimas, darant prielaidą, kad jis buvo pateiktas, būtų nepriimtinas, remiantis Bendrojo Teismo procedūros re- glamento 44 straipsnio 1 dalies c punktu, pagal kurį reikalaujama išsamaus ginčijimo.
- 48 Kalbant apie didelį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, atrodo, kad ieškovė kartais painioja pranešimą dėl *de minimis* ir 2004 m. gaires. Tačiau aišku, kad pirma- jame ieškinio pagrinde – nors ir kalbėdama apie „pranešimą dėl *de minimis*“ – iš tiesų ji remiasi 2004 m. gairėmis. Ieškovė aiškiai ginčijo tą aplinkybę, kad Komisija įrodė, jog valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas didelis poveikis (šio spren- dimo 32 punktas). Dėl šios priežasties reikia atmesti Komisijos teiginį, kad ieškovė

pateikė naują argumentą dubliko etapu, nes dublike paminėta 5 % riba yra tik esamo pagrindo plėtojimas, o ne naujas pagrindas.

- 49 Sprendime siekdama įrodyti, kad buvo padarytas didelis poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai Komisija remiasi 2004 m. gairėmis, kuriose nurodytos minimalios rinkos dalių ir atitinkamų įmonių konsoliduotos apyvartos ribos. Remiantis šių gairių 55 punktu, norint taikyti 5 % rinkos dalių ribą, numatytą jų 52 ir 53 punktuose, reikia iš anksto apibrėžti nagrinėjamą rinką.
- 50 Todėl tiek, kiek kaltinimuose, susijusiuose su klaidingu nagrinėjamos rinkos apibrėžimu ir jos dydžio bei atitinkamų įmonių rinkos dalių klaidingu apskaičiavimu, remiamasi didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai vertinimu ir visų pirma 5 % riba, jie nėra netinkami. Šios išvados nepaneigia tai, kad ieškovė neginčijo kartelio buvimo, nes šiuo pripažinimu nėra sutinkama su tuo, kad šiuo karteliu buvo padarytas didelis poveikis prekybai. Be to, priešingai nei teigia Komisija, tokio poveikio, kuris yra EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sąlyga, nebuvimas lemtų Sprendimo panaikinimą dėl Komisijos kompetencijos neturėjimo.

Dėl didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai

- 51 Sprendimo 373 konstatuojamojoje dalyje Komisija mano, kad remiantis 2004 m. gairėmis galima preziumuoti, jog susitarimai daro didelį poveikį, nes nagrinėjamų perkraustymo bendrovių rinkos dalių suma viršija 5 % tarptautinio perkraustymo paslaugų Belgijoje rinkos dalį, o šalių padaryta atitinkamų paslaugų apyvarta viršija 40 mln. EUR. Šiuo atveju nagrinėjamos perkraustymo bendrovės 2002 m. padarė daugiau

kaip 41 mln. EUR apyvartą, o jų rinkos dalių suma yra apie 50%. Be to, Komisija triplike teigia, jog Sprendimo 372 konstatuojamojoje dalyje ji taip pat rėmėsi tarptautiniu perkraustymų pobūdžiu tam, kad įrodytų poveikį prekybai. Todėl reikia išnagrinėti, ar Komisija Sprendime įrodė, kad valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas didelis poveikis.

— Dėl tarptautinio pobūdžio

- 52 Kalbant pirmiausia apie tarptautinį nagrinėjamų perkraustymų pobūdį, reikia konstatuoti, kad šio pobūdžio, kuris nėra ginčijamas, negalima painioti su klausimu, ar valstybių narių tarpusavio prekybai buvo padarytas „didelis“ poveikis.
- 53 Jei kiekvienas tarptautinis sandoris savaime darytų didelį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, didelio poveikio, kuris, beje, yra EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sąlyga, sąvoka, įtvirtinta teismų praktikoje, netektų prasmės. Šiuo klausimu Komisija per teismo posėdį taip pat pripažino, kad net tuo atveju, kai pažeidimas padaromas dėl susitarimų ar veiksmų tikslo, reikia, kad šiuo pažeidimu būtų daromas didelis poveikis Bendrijos vidaus prekybai. Be to, tai matyti ir iš 2004 m. gairių, nes jų 53 punkte numatyta faktinė prezumpcija taikoma tik susitarimams ar veiksams, kurie dėl savo pobūdžio gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 54 Vis dėlto per teismo posėdį Komisija pateikė nuorodą į 1987 m. spalio 1 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Vereniging van Vlaamse Reisbureaus* (311/85, Rink. p. 3801) siekdama paremti savo teiginį, kad tarptautinio perkraustymų pobūdžio savaime pakako jos kompetencijai pagrįsti. Tačiau konstatuotina, kad minėtame sprendime ir

visų pirma jo 18 punkte nėra nagrinėjama didelio poveikio prekybai problema. Iš tiesų ši sąvoka tame sprendime netgi neminima.

- 55 Bet kuriuo atveju Sprendime nėra nurodyta jokių motyvų, kurie būtų grindžiami tik tarptautiniu nagrinėjamų perkaustymų pobūdžiu. Konkrečiai kalbant, tiek iš Sprendimo 372 konstatuojamosios dalies, kurioje neminimas šio sprendimo 54 punkte nurodytas Sprendimas *Vereniging van Vlaamse Reisbureaus*, formuluotės, tiek iš jos konteksto matyti, kad ja nesiekama įrodyti, jog prekybai buvo padarytas didelis poveikis.

— Dėl 40 mln. EUR ribos

- 56 Kiek tai susiję su 40 mln. EUR riba, ieškovė kaltina Komisiją, kad pervertino bendrą kartelio dalyvių apyvartą.
- 57 Patenkindamas ieškovės prašymą Teismas paragino Komisiją pateikti tam tikrus dokumentus tam, kad ieškovė turėtų visas galimybes ginčyti šį skaičių. Todėl Komisija pateikė nekonfidencialias kitų Sprendimo adresatų atsakymų ir pranešimą apie kaltinimus versijas ir jų atsakymus ir jos prašymus pateikti informacijos. Tačiau per teismo posėdį ieškovė pažymėjo, kad Komisijos pateiktais dokumentais ji negrindžia jokio argumento. Todėl jei Komisijos požiūris į subrangą teisingas, bendra pardavimo sandorių suma viršija 40 mln. EUR ribą ir taip yra net turint omenyje Sprendimą C (2009) 5810 (minėtas šio sprendimo 21 punkte), dėl kurio konsoliduota apyvarta sumažėja daugiau kaip 600 000 EUR.

- 58 Tačiau reikia pripažinti, kad ieškovės argumentai, susiję su būtinybe skirti apyvartą, priskirtiną tarptautinio perkraustymo subrangovui, ir apyvartą, priskirtiną bendrovei, kuri kontroliuoja tarptautinį perkraustymą, yra pagrįsti. Tam, kad įvertinant atitinkamus pardavimo sandorius nebūtų du kartus įtrauktas tas pats skaičius, reikia iš apyvartos, priskirtinos nagrinėjamos paslaugoms, atimti apyvartą, priskirtiną subrangovui. Priešingu atveju už vieną perkraustymą pastarasis skaičius būtų pirmą kartą įtrauktas į paslaugą kontroliuojančios bendrovės apyvartą ir antrą kartą – į subrangovo apyvartą. Be to, subrangovo apyvarta nebuvo padaryta perkraustymo paslaugų, skirtų galutiniam vartotojui, rinkoje.
- 59 Paaškinimas, kurį Komisija pateikė Sprendimo 530 konstatuojamojoje dalyje tam, kad pateisintų savo sprendimą neatsižvelgti į šiuos pardavimų sandorius apskaičiuojant baudą, beje, yra įtikinamas. Tačiau tai nepaaiškina, kodėl apskaičiuojant rinkos dydį reikėtų du kartus įtraukti tą patį skaičių, siekiant nustatyti, ar buvo padarytas didelis poveikis prekybai. Taigi atliekant šį apskaičiavimą, kaip ir apskaičiuojant bendrą kartelio dalyvių apyvartą, buvo padaryta akivaizdi klaida.
- 60 Šią išvadą patvirtina Komisijos atsakymai į Teismo klausimus raštu ir žodžiu.
- 61 Pirma, Komisija pamėgino pateikti 2004 m. gairių 54 punktu grindžiamą argumentą. Tačiau šia nuostata tik neleidžiama atsižvelgti į pardavimo sandorius tarp tos pačios grupės bendrovių ir ji visiškai nesusijusi su subrangos klausimu. Ja visų pirma negali būti grindžiamas *e contrario* argumentas, kurį, atrodo, pateikia Komisija.
- 62 Antra, Komisija rašytiniame atsakyme teigė, kad jos požiūris „nebūtinai“ lemia tai, jog tas pats perkraustymas įskaičiuojamas du kartus, nes, pirma, tam tikras skaičius Belgijos perkraustymo bendrovių kartelyje nedalyvavo ir, antra, tam tikrais atvejais

subranga buvo vykdoma užsienio perkraustymo bendrovių vardu. Taigi Komisija netiesiogiai sutinka, kad kitais atvejais dėl šio požiūrio buvo du kartus įtraukiama subrangovų padaryta apyvarta. Per teismo posėdį Komisija taip pat pripažino, kad tas pats skaičius buvo įtraukiamas du kartus tuo atveju, kai subrangos sutartis buvo sudaryta tarp dviejų kartelio dalyvių. Be to, ji pripažino, kad jeigu jos metodas šiuo atžvilgiu būtų pataisytas, 40 mln. EUR riba nebebūtų pasiekta.

- 63 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija neįrodė, jog šiuo atveju buvo pasiekta 40 mln. EUR riba.

— Dėl 5 % ribos

- 64 Dėl 5 % ribos ieškovė teigia, kad Komisija turėjo apibrėžti rinką ir įtraukti visas „tarptautinio perkraustymo paslaugas“.

- 65 Kalbant apie šį antrąjį kaltinimą, reikia atmesti teiginį, kad Komisija laikėsi per siauro požiūrio į rinką. Komisija teisingai pažymėjo, kad karteliu buvo siekiama apriboti konkurenciją tarptautinių perkraustymų į Belgiją arba iš jos sektoriuje. Nagrinėjamiems perkraustymams būdinga tai, kad jie buvo vykdomi iš Belgijos arba į ją ir kad kartelio veikla buvo vykdoma Belgijoje. Be to, apskaičiuodama rinkos dydį Komisija atsižvelgė į šioje rinkoje veikiančių užsienio bendrovių apyvartą. Todėl Komisija padarė pagrįstą išvadą, kad atitinkamos paslaugos yra tarptautinio perkraustymo paslaugos Belgijoje.

- 66 Kalbant apie kaltinimą, susijusį su rinkos neapibrėžimu, reikia konstatuoti, kad, norint apskaičiuoti rinkos dalį, logiškai iš pradžių reikia apibrėžti šią rinką. Kaip Teismas jau pažymėjo šio sprendimo 49 punkte, 2004 m. gairių 55 punkte aiškiai pripažįstama, kad „siekiant taikyti rinkos dalies ribą, reikia apibrėžti atitinkamą rinką, kurią sudaro atitinkama prekės rinka ir atitinkama geografinė rinka“. Ši pareiga dar aiškiau matyti iš šio punkto versijų kitomis kalbomis (pavyzdžiui, anglų kalba – „it is necessary“, o vokiečių kalba – „muss“).
- 67 Be to, dėl privalomojo Komisijos priimtų gairių pobūdžio Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad priimdama tokias elgesio taisykles ir pranešdama apie jas viešai paskelbiant, kad nuo šio momento taikys jas atvejams, kuriems skirtos šios normos, atitinkama institucija apriboja savo diskreciją ir negali nukrypti nuo šių taisyklių, nes priešingu atveju, kai tai taikoma, jai gali būti paskirta sankcija už bendrųjų teisės principų, pavyzdžiui, vienodo požiūrio ar teisėtų lūkesčių apsaugos, pažeidimą (2005 m. birželio 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Dansk Rørindustri ir kt. prieš Komisiją*, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P ir C-213/02 P, Rink. p. I-5425, 211 punktas).
- 68 Neginčytina, kad Komisija nesilaikė 2004 m. gairių 55 punkte nustatytos pareigos. Savo rašytinėse pastabose ir per teismo posėdį Komisija pabrėžė ne tik tai, kad neprivalėjo apibrėžti atitinkamos rinkos, bet ir tai, kad ji to nepadarė. Todėl Komisijos išvadą, kad buvo pasiekta 5% riba, iš principo reikėtų atmesti.
- 69 Tačiau šios bylos aplinkybėmis Teismas mano, kad Komisija vis dėlto teisiškai įrodė, jog buvo įvykdyta antroji alternatyvi sąlyga, numatyta 2004 m. gairių 53 punkte įtvirtintoje prezumpcijoje.

- 70 Sprendimo 88–94 konstatuojamosiose dalyse Komisija pateikė pakankamai išsamų nagrinėjamo sektoriaus aprašymą, įskaitant pasiūlą, paklausą ir geografinę apimtį. Todėl Komisija tiksliai apibrėžė atitinkamas paslaugas ir rinką. Teismas mano, kad tokio sektoriaus aprašymo gali pakakti tiek, kiek jis yra pakankamai išsamus, kad Teismas galėtų patikrinti pagrindinius Komisijos teiginius, ir tiek, kiek tuo remiantis yra aišku, kad bendra rinkos dalis gerokai viršija 5 % ribą.
- 71 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, Komisija padarė pagrįstą išvadą, jog atitinkamos paslaugos yra tarptautinio perkraustymo paslaugos Belgijoje (šio sprendimo 65 punktas). Antra, tuo remdamasi Komisija apskaičiavo, kad rinkos dydis yra 83 mln. EUR ir kad bendra kartelio dalyvių rinkos dalis yra apie 50 %. Šiuos skaičius reikia pakoreguoti tam, kad būtų atsižvelgta į Sprendime C (2009) 5810 (šio sprendimo 21 punktas) pateiktus pataisymus, ir tam, kad būtų neįtraukti subrangovo pardavimo sandoriai (šio sprendimo 59 punktas), ir dėl to, Komisijos nuomone, bendra apyvarta yra daugiau kaip 20 mln. EUR, o bendra rinkos dalis – apie 30 %. Vis dėlto ši rinkos dalis vis dar smarkiai viršija 5 % ribą. Trečia, atsakydama į Teismo klausimus pati ieškovė per teismo posėdį nurodė, jog tam, kad nebūtų viršyta 5 % riba, rinkos dydis turėtų būti mažiausia 435 mln. EUR. Vienintelė galimybė apskaičiuoti tokį atitinkamos rinkos dydį būtų rinką apibrėžti daug plačiau nei tarptautinio perkraustymo paslaugų Belgijoje rinka, kurią, beje, Komisija teisingai laikė atitinkama rinka.
- 72 Šiomis aplinkybėmis Teismas mano, kad išimties tvarka Komisija galėjo remtis antra alternatyvia 2004 m. gairių 53 punkte nurodyta sąlyga, aiškiai neapibrėždama rinkos, kaip tai suprantama pagal šių gairių 55 punktą.

- 73 Galiausiai, kaip teisingai pažymėjo Komisija, pagal 2004 m. gairių 53 punkte įtvirtintą faktinę prezumpciją tam, kad būtų įrodyta, jog valstybių narių tarpusavio prekybai padarytas didelis poveikis, pakanka, kad būtų įvykdyta viena iš dviejų alternatyvių sąlygų.
- 74 Tai reiškia, kad pirmąjį ieškovės ieškinio pagrindą reikia atmesti.

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir teisės klaidomis įgyvendinant EB 81 straipsnio 1 dalį

- 75 Ši ieškinio pagrindą sudaro trys dalys. Pirmosiomis dviem dalimis siekiama baudos sumažinimo dėl lengvinančių aplinkybių. Trečioje dalyje ieškovė prašo sumažinti baudą dėl jos patiriamų ekonominių ir finansinių sunkumų.

a) Šalių argumentai

- 76 Pirma, ieškovė teigia, kad Komisija žinojo apie tariamų sąmatų sistemos egzistavimą ir ją ne vienus metus toleravo. Apie šią praktiką žinojo Komisijos pareigūnai ir ji buvo taip paplitusi jos tarnybose, kad neįmanoma, jog Komisija niekada apie šią sistemą nežinojo. Daugiau kaip 30 % tariamų sąmatų srityje nustatytų pažeidimų buvo susiję su Komisijos pareigūnais. Dėl argumento, kad Komisija, kaip institucija, nežinojo apie šią sistemą, ieškovė teigia, kad tai yra „visiškas prasimanymas“. Be to, apie šią praktiką žinojo generaliniai direktoriai, direktoriai, skyrių vadovai ir komisarai. Vis dėlto Komisija toleravo šią sistemą ir leido savo pareigūnams ja pasinaudoti.

- 77 Ieškovė teigia, kad dėl tokio Komisijos, kuri ne vienus metus nieko nedarė, kad nutrauktų tariamų sąmatų praktiką, elgesio galėjo atsirasti tam tikros painiavos dėl to, ar šia praktika padaromas pažeidimas. Ši aplinkybė ir pavėluotas Komisijos įsikišimas pateisina baudos sumažinimą.
- 78 Antra, ieškovė tvirtina, kad tariamų sąmatų sistema nekilo iš kartelio ar suderintų veiksmų, bet buvo atsakas į rinkos paklausą, nes patys klientai prašė tariamų sąmatų. Todėl atitinkamoms įmonėms buvo itin sudėtinga atsisakyti pateikti tariamas sąmatas, nenuviliant savo klientų ir jų neprarandant.
- 79 Trečia, ieškovė remiasi ekonominiais ir finansiniais sunkumais, kurių ji patiria keletą metų. Šiuo klausimu Komisija teisingai neįvertino ieškovės nurodytų aplinkybių, nors pagal 2006 m. gairių 35 punktą ji gali atsižvelgti į ypatingoje finansinėje ir socialinėje padėtyje atsidūrusios įmonės nepajėgumą sumokėti baudą. Ieškovė pažymi, kad vien nuorodos į tai, jog bauda sudaro tik 3,76 % jos 2006 m. pasaulinės apyvartos, nepakanka pripažinti, kad ji pajėgi ją sumokėti. Iš tiesų ji yra beveik bankrutavusi.
- 80 Komisija nesutinka su šiais argumentais ir teigia, kad tai veikiau yra ieškinio pagrindas, susijęs su baudos dydžiu.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 81 Antrasis ieškinio pagrindas, nurodytas ieškinio dalyje „Sprendimo panaikinimo pagrindai“, tariamai yra susijęs su „akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir teisės klaidomis įgyvendinant EB 81 straipsnio 1 dalį“. Tačiau juo siekiama tik baudos sumažinimo

dėl lengvinančių aplinkybių ir dėl ekonominių ir finansinių sunkumų, o ne Sprendimo panaikinimo. Nors per teismo posėdį ieškovė nesutiko, kad šis pagrindas būtų perkvalifikuotas, konstatuotina, jog ieškinyje ji tik tvirtina, kad nurodytos aplinkybės pateisina „baudos sumažinimą“. Todėl jos argumentai bus išnagrinėti, kai Teismas nagrinės ieškinio pagrindus, susijusius su baudos dydžiu (šio sprendimo 150 ir paskesni punktai).

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti neįvykdymu

- ⁸² Šiame pagrinde ieškovė teigia, kad nenurodyti motyvai, kiek tai susiję su baudos bazinio dydžio apskaičiavimu (pirma dalis) ir su argumentu dėl jos patiriamų ekonominių ir finansinių sunkumų atmetimu (antra dalis).

a) Šalių argumentai

- ⁸³ Kalbėdama apie pažeidimo sunkumą, ieškovė teigia, kad Komisija tik nustatė pardavimo sandorių vertės, į kurią reikia atsižvelgti, procentinę išraišką, lygią 17 %, ir nepateikė kitų paaiškinimų. Taip pat, kiek tai susiję su papildoma suma, kuria siekiama atgrasomojo poveikio, Komisija pasirinko žemutinę skalės ribą, t. y. 17 %, ir nepateikė kitų paaiškinimų. Taigi su baudos dydžiu susiję motyvai yra visiškai formalūs ir ieškovė negali suprasti Komisijos taikyto metodo, pagal kurį buvo gauti tokie rezultatai. Nustatytus pažeidimus Komisija apibūdino kaip patenkančius „tarp sunkiausių“. Taigi

pagal 2006 m. gairių 23 punktą procentinė dalis, į kurią reikia atsižvelgti, turi būti „didelė“ [skalės viršutinėje dalyje]. Tačiau Komisija nustatė tokią procentinę dalį, kuri yra truputį didesnė nei šios skalės vidurys, ir nepaaiškino šio pasirinkimo motyvų bei nenurodė aplinkybių ir veiksmų, lėmusių tokį rezultatą.

- 84 Kalbėdama apie patiriamus ekonominius ir finansinius sunkumus, ieškovė pažymi, kad Komisija atmetė šiuos argumentus ir paprasčiausiai nurodė, jog bendrovei *Ziegler* apskaičiuota bauda sudaro tik 3,76 % jos 2006 m. pasaulinės apyvartos. Tačiau nors Komisija neprivalo pareikšti nuomonės dėl visų ieškovės pateiktų argumentų, ji, ieškovės manymu, negali visiškai neatsižvelgti į jos argumentus. Taip pasielgdama Komisija taip pat pažeidė ieškovės teisę būti išklaudyta.
- 85 Komisija nesutinka su šiais argumentais ir teigia, kad bet kokie trūkumai motyvuojant baudos skyrimą, visų pirma susiję su pažeidimo sunkumu ar pajėgumu sumokėti baudą, nelemia Sprendimo panaikinimo.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 86 Iš pradžių reikia pažymėti, kad šiuo ieškinio pagrindu pateikti kaltinimai taip pat yra susiję tik su paskirta bauda, o ne su pažeidimo konstatavimu. Kaip teisingai nurodė Komisija, pareigos motyvuoti baudos nustatymą pažeidimas nelemtų viso Sprendimo panaikinimo. Toks esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas turėtų įtakos tik Sprendimo 2 straipsniui, kuriuo skirtos baudos.

- 87 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką EB 253 straipsnyje reikalaujamas motyvavimas, kuris yra esminis procedūrinis reikalavimas, kaip tai suprantama pagal EB 230 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai atskleisti institucijos, kuri priėmė aktą, motyvus, kad suinteresuoti asmenys žinotų priemonės priėmimo priežastis, o kompetentingas teismas galėtų vykdyti kontrolę. Motyvuojant nebūtina nurodyti visų reikšmingų faktinių ir teisinių aplinkybių, nes nustatant, ar akto motyvai atitinka EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti atsižvelgiama ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą ir į visus nagrinėjamą klausimą reglamentuojančius teisės aktus (1993 m. liepos 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo *CT Control (Rotterdam) ir JCT Benelux prieš Komisiją*, C-121/91 ir C-122/91, Rink. p. I-3873, 31 punktas; 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktas; 2001 m. balandžio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bic ir kt. prieš Tarybą*, T-82/00, Rink. p. II-1241, 24 punktas).
- 88 Kiek tai susiję su šio ieškinio pagrindo pirma dalimi, reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų bazinio baudos dydžio, įskaitant papildomą sumą, kuria siekiama atgrasomojo poveikio, nustatymo motyvavimas nėra labai išsamus. Tačiau Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad Komisija įvykdo pareigą motyvuoti, jei sprendime nurodo vertinimo kriterijus, kuriais vadovaudamasi nustatė padaryto pažeidimo sunkumą, ir neprivalo jame pateikti išsamesnio paaiškinimo ar duomenų, susijusių su baudos apskaičiavimo metodu (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tokai Carbon ir kt. prieš Komisiją*, T-236/01, T-239/01, T-244/01–T-246/01, T-251/01 ir T-252/01, Rink. p. II-1181, 252 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 89 Šiuo atveju Sprendimo 542 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė priežastis, dėl kurių padarė išvadą, kad pažeidimas labai sunkus, t. y. dėl paties konstatuotų akivaizdžių konkurencijos apribojimų pobūdžio. Be to, šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija paaiškino, kodėl nenagrinėjo pažeidimo geografinės apimties ir poveikio, nurodžiusi teismų praktiką, pagal kurią akivaizdžių apribojimų atveju pažeidimas gali būti kvalifikuojamas kaip labai sunkus ir tam nereikia, kad tokiems veiksams būtų būdinga geografinė apimtis ar konkretus poveikis (2005 m. liepos 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Scandinavian Airlines System prieš Komisiją*, T-241/01,

Rink. p. II-2917, 84 ir 85 punktai; 2005 m. liepos 27 d. Sprendimo *Brasserie nationale ir kt. prieš Komisiją*, T-49/02–T-51/02, Rink. p. II-3033, 178 ir 179 punktai). Todėl atsižvelgiant į šią teismų praktiką Komisija pakankamai motyvavo pažeidimo kvalifikavimą kaip „labai sunkaus“.

- 90 Vis dėlto, pirma, pageidautina, kad Komisija labiau motyvuotų baudų apskaičiavimą, jog įmonės išsamiai žinotų, kaip apskaičiuota joms skirta bauda. Apskritai dėl to būtų skaidresnė administracinė veikla ir palengvėtų Teismo visiškos jurisdikcijos, kuri jam turi leisti vertinti ne tik ginčijamo sprendimo teisėtumą, bet ir skirtos baudos tinkamumą, įgyvendinimas (2000 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KNP BT prieš Komisiją*, C-248/98 P, Rink. p. I-9641, 46 punktas).

- 91 Antra, pažymėtina, kad Komisijos nurodyta teismų praktika susijusi su Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir [AP] 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairėmis [Baudų, skiriamų pagal Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalį ir [AP] 65 straipsnio 5 dalį, nustatymo metodo gairės] (OL C 9, 1998, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 171) ir priimta dar prieš tai, kai buvo priimtose gairės. Tačiau 2006 m. gairėmis buvo iš esmės pakeistas baudų apskaičiavimo metodas. Visų pirma buvo panaikintas pažeidimų klasifikavimas į tris kategorijas („lengvi“, „sunkūs“ ir „labai sunkūs“) ir įvesta nuo 0 iki 30% skalė, kad būtų galima tiksliau diferencijuoti. Be to, nuo šiol bazinis baudos dydis „priklausys nuo pardavimo vertės dalies, apskaičiuotos remiantis pažeidimo sunkumu, padaugintu iš pažeidimo metų skaičiaus“ (2006 m. gairių 19 punktas). Paprastai „nustatyta pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama, sieks daugiausiai 30%“ (21 punktas). Kalbant apie horizontalius kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimus, kurie „dėl savo pobūdžio laikomi vienu iš didžiausių konkurencijos apribojimų“, pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama, paprastai „bus didelė“ [bus skalės viršutinėje dalyje] (23 punktas).

- 92 Šiomis aplinkybėmis Komisija iš esmės nebegali pasitenkinti vien tuo, kad motyvuoja, kodėl pažeidimą kvalifikavo kaip „labai sunkų“, bet nemotyvuoja pardavimo vertės, į kurią atsižvelgė, pasirinktos procentinės dalies. Iš tikrųjų, kaip jau pažymėta, iš Komisijos diskrecijos baudų skyrimo srityje kyla pareiga motyvuoti, kuri teisės subjektams leidžia žinoti priimtos priemonės motyvus, o Teismui – vykdyti kontrolę.
- 93 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad Sprendimo 543 konstatuojamojoje dalyje Komisija šią procentinę išraišką nustatė truputį didesnę nei šios skalės vidurys, t. y. 17 %, savo pasirinkimą motyvuodama tik tuo, kad pažeidimas „labai sunkus“. Tačiau Komisija išsamiau nepaaiškino, kodėl, kvalifikavusi pažeidimą kaip „labai sunkų“, ji nustatė 17 %, o ne daug aukščiau „skalės viršutinėje dalyje“ esančią procentinę išraišką. Tokio motyvavimo gali pakakti tik tada, kai Komisija taiko už didžiausius apribojimus numatytai žemutinės skalės ribai labai artimą procentinę išraišką, kuri, be to, labai palanki ieškovei. Iš tikrųjų tokiu atveju gairėse nustatytą motyvavimą viršijantis papildomas motyvavimas nereikalingas. Tačiau jei Komisija būtų norėjusi taikyti didesnę procentinę išraišką, ji būtų turėjusi pateikti išsamesnius motyvus.
- 94 Kadangi, kiek tai susiję su papildoma suma, kuria siekiama atgrasomojo poveikio, Sprendimo 556 konstatuojamojoje dalyje pateikiama nuoroda į 542 konstatuojamąją dalį, o žemutinė skalės riba yra tokia pati, tai, kas pasakyta, taikoma ir kaltinimams, susijusiems su šios sumos nustatymo motyvavimu. Todėl pirmą šio pagrindo dalį reikia atmesti.
- 95 Kalbant apie antrą šio pagrindo dalį, susijusią ieškovės patiriamais ekonominiais ir finansiniais sunkumais, pagal nusistovėjusią teismų praktiką reikia skirti kaltinimą, susijusį su motyvavimo nebuvimu ar stoka, nuo kaltinimo, susijusio su sprendimo motyvų netikslumu dėl klaidos dėl faktinių aplinkybių ar teisinio vertinimo klaidos.

Pastarasis aspektas priklauso Sprendimo esminio teisėtumo, o ne esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimo nagrinėjimui ir todėl dėl jo negali būti pripažintas EB 253 straipsnio pažeidimas (šio sprendimo 87 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 67 ir 72 punktai ir 1997 m. lapkričio 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cipeke prieš Komisiją*, T-84/96, Rink. p. II-2081, 47 punktas).

⁹⁶ Šiuo atveju į ieškovės argumentus Komisija atsakė Sprendimo 632 konstatuojamojoje dalyje, kurioje nurodė, kad bauda sudaro tik 3,76 % jos 2006 m. pasaulinės apyvartos, o tai galima laikyti pareigos motyvuoti įvykdymu. Jei būtų pripažinta, kad paprasto apskaičiavimo nepakanka ieškovės pajėgumui sumokėti baudą nustatyti, ši aplinkybė būtų priskirtina prie esminio Sprendimo teisėtumo, o ne prie motyvų nebuvimo (žr. šio sprendimo 165 ir paskesnius punktus). Todėl reikia atmesti antrą šio pagrindo dalį.

⁹⁷ Tad trečiąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

4. Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

⁹⁸ Ketvirtasis ir penktasis ieškinio pagrindai susiję su tariamais teisės į gynybą pažeidimais. Ketvirtajame ieškinio pagrindė, susijusiame su teisės į teisingą bylos nagrinėjimą ir bendrojo gero administravimo principo pažeidimu, ieškovė ginčija Komisijos nešališkumą.

a) Šalių argumentai

- 99 Ieškovė teigia, kad atsižvelgiant į tai, jog didelės nagrinėjamų tariamų sąmatų dalies prašė Komisijos pareigūnai, ši institucija turėjo atsisakyti nagrinėti bylą, kad ją nagrinėtų Belgijos konkurencijos institucijos. Iš tiesų Komisija, kuri pati prisipažino buvusi ginčijamos praktikos auka, šiuo atveju buvo ir teisėjas, ir šalis. Taigi kilo objektyvi šališkumo rizika.
- 100 Ieškovės manymu, šio šališkumo įrodymas visų pirma yra aplinkybė, kad tą patį atvejį Komisija naudojo kelis kartus, o tai jai leido dirbtinai padidinti konstatuotų pažeidimų skaičių. Be to, šališkumo rizika pasireiškia tuo, kad visame Sprendime pateikiamas ypač griežtas situacijos vertinimas, nors iš tikrųjų nagrinėjama praktika buvo labai nereikšminga.
- 101 Galiausiai dokumente „Pastabos dėl teismo posėdžio pranešimo“ ir per teismo posėdį ieškovė teigė, kad priėmus Sprendimą visų lygių Komisijos pareigūnai ir netgi iš Komisijos išeinantis narys ir toliau prašė tariamų sąmatų iš atitinkamų perkraustymo bendrovių.
- 102 Kalbėdama apie tariamą objektyvią šališkumo riziką Komisija teigia, kad šis argumentas yra netinkamas kaip panaikinimo pagrindas ir nepagrįstas.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 103 Ieškovė teigia, kad dėl Komisijos elgesio buvo smarkiai apribota jos galimybė pasinaudoti teise į gynybą ir kad todėl Sprendimas turi būti panaikintas. Tačiau toks reikalavimas neturi pagrindo.

104 Iš tiesų ieškovė neginčijo Komisijos kompetencijos šiuo atveju priimti sprendimo dėl procedūros pagal EB 81 straipsnį. Be to, iš teismų praktikos matyti, kad tariama Komisijos objektyvumo stoka nėra teisės į gynybą pažeidimas, galintis lemti ginčijamo sprendimo panaikinimą, bet ją reikia išnagrinėti atliekant įrodymų ar sprendimo motyvų vertinimo kontrolę (žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, 464 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

105 Todėl šis ieškinio pagrindas kaip panaikinimo pagrindas yra netinkamas.

106 Dėl išsamumo reikia pažymėti, kad šis pagrindas dar ir nepagrįstas. Iš tiesų ieškovės pateikti įrodymai negali patvirtinti to, kad tariamas Komisijos ar kurio nors jos pareigūno šališkumas atsispindėjo Sprendime (šiuo klausimu žr. 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *ABB Asea Brown Boveri prieš Komisiją*, T-31/99, Rink. p. II-1881, 105 punktą). Teiginys, kad Komisija „dirbtinai padidino konstatuotų pažeidimų skaičių“, yra nepagrįstas. Jei dėl to paties perkraustymo, dėl kurio buvo išduotos tariamos sąmatos arba sumokėti komisiniai mokesčiai, Sprendimo priedo lentelėje yra nurodyti keli dokumentai, tai „nepadidina“ pažeidimo, bet paprasčiausiai parodo, kad keli dokumentai yra susiję su tuo pačiu perkraustymu. Kalbant apie argumentą, jog nagrinėjama praktika buvo ne paplitusi, bet „labai nereikšminga“, pakanka konstatuoti, kad kartelis galiojo apie 20 metų ir turėjo įtakos maždaug 30 % rinkos (žr. šio sprendimo 71 punktą), bei nurodyti ieškovės teiginius, jog ši praktika buvo atsakas į rinkos paklausą ir tiek paplitusi, kad buvo „itin sudėtinga atsisakyti pateikti tariamas sąmatas, nenuviliant savo klientų ir jų neprarandant“. Galiausiai, kalbant apie ieškovės argumentus, nurodytus pateikiant pastabas dėl teismo posėdžio pranešimo ir per teismo posėdį, konstatuotina, kad jie taip pat negali pagrįsti jos teiginio, jog nagrinėdama bylą Komisija buvo šališka. Šiuo atžvilgiu ieškovė nepaaiškina, kaip elgesys,

kuriuo kaltinami tam tikri pareigūnai, darant prielaidą, kad jis įrodytas, galėjo pažeisti teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

¹⁰⁷ Todėl ketvirtąjį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

5. Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu

¹⁰⁸ Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su teisės susipažinti su byla ir gero administravimo principo pažeidimu.

a) Šalių argumentai

¹⁰⁹ Ieškovė kaltina Komisiją tuo, kad ši neleido jai susipažinti su kitų pranešimo apie kaltinimus adresatų atsakymais į jį ir su atsakymais į Komisijos prašymus pateikti informacijos. Tyrimo medžiagą iš esmės sudarė nurodyto kartelio kurio nors dalyvio raštai, dokumentai ir komentarai. Komisija nagrinėjamų dešimties bendrovių rinkos dalį nustatė remdamasi vien pasauline apyvarta, kurią šios bendrovės deklaravo po to, kai gavo 2005 m. prašymą pateikti informacijos. Todėl būtų įdomu žinoti kitų bendrovių apyvartos sudėtį tam, kad būtų galima užginčyti Komisijos nustatytą rinkos dydį ir kiekvienos nagrinėjamos bendrovės rinkos dalį. Bet kuriuo atveju Komisija viena neturi spręsti, kokie dokumentai ir įrodymai yra naudingi ieškovės gynybai.

- 110 Kadangi ieškovė neturėjo galimybės susipažinti su šalių atsakymais, ji mano, jog Komisija turėjo bent jau imtis reikiamų priemonių, kad būtų sudaryta galimybė palyginti jai deklaruotus skaičius. Kadangi ieškovei nebuvo leista su jais susipažinti, ji neturėjo galimybės veiksmingai patikrinti Komisijos nustatytų skaičių. Žinodama šiuos skaičius ieškovė galėtų veiksmingai ginčyti Komisijos prezumpciją, kad buvo padarytas didelis poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai.
- 111 Komisija teigia, kad duomenys apie rinkos dydį nėra apkaltinamieji ar išteisinamieji įrodymai. Ieškovei įtakos turėjo tik jos pačios atsakymas, nes, kiek tai susiję su baudų nustatymu, buvo atsižvelgta tik į jos pardavimo sandorių vertę, o ne į subrangos sutartis. Todėl kitų kartelio dalyvių pateikti skaičiai jai nėra svarbūs.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 112 Ieškovė iš esmės teigia, kad atsisakydama patenkinti jos prašymą leisti susipažinti su kitų pranešimo apie kaltinimus adresatų atsakymais ir atsakymais į prašymus pateikti informacijos Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes ši institucija nesiėmė reikiamų priemonių, kad būtų sudaryta galimybė palyginti jai deklaruotus skaičius.
- 113 Šiuo atžvilgiu iš teismų praktikos matyti, jog tam, kad būtų užtikrinta teisė į gynybą, kuri yra pagrindinis Bendrijos teisės principas ir kurios turi būti paisoma visomis aplinkybėmis, visų pirma visuose procesuose, kuriuose gali būti skirtos baudos, net jeigu tai yra administracinė procedūra, suinteresuotoji įmonė turi turėti galimybę veiksmingai pareikšti savo nuomonę dėl faktų, kaltinimų ir aplinkybių, kuriais remiasi Komisija, teisingumo ir reikšmės (žr. 2007 m. balandžio 26 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bolloré ir kt. prieš Komisiją*, T-109/02, T-118/02, T-122/02,

T-125/02, T-126/02, T-128/02, T-129/02, T-132/02 ir T-136/02, Rink. p. II-947, 66 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 114 Konkrečiai kalbant apie atsakymus į pranešimą apie kaltinimus, Teismas yra nusprendęs, kad jeigu Komisija per procedūrą dėl EB 81 straipsnio 1 dalies, siekdama įrodyti pažeidimą, ketina remtis atsakymo į pranešimą apie kaltinimus ištrauka ar prie tokio atsakymo pridėtu dokumentu, kitoms šioje procedūroje dalyvaujančioms šalims privalo būti sudaryta galimybė pareikšti nuomonę dėl tokios įrodinėjimo priemonės (žr. 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Jungbunzlauer prieš Komisiją*, T-43/02, Rink. p. II-3435, 343 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).
- 115 Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad, be įrodymų, esančių „faktinių aplinkybių santraukoje“, kuri ieškovei buvo perduota 2007 m. rugpjūčio 23 d., Sprendimas nėra grindžiamas jokių faktų, kaltinimu ar aplinkybe, kurių nebuvo jau pranešime apie kaltinimus. Kiek tai susiję su „faktinių aplinkybių santrauka“, ieškovė neginčija Komisijos teiginių, kad šiame dokumente nebuvo pridėtas joks kaltinimas, bet tik buvo nurodyti papildomi įrodymai, dėl kurių ieškovė galėjo pareikšti savo nuomonę.
- 116 Kalbant apie apyvartą ir rinkos dalis, kurių sudėtį, ieškovės manymu, reikia žinoti tam, kad būtų galima užginčyti rinkos dydį ir kiekvienos nagrinėjamos bendrovės rinkos dalį, reikia konstatuoti, kad duomenys, kurie Sprendimo 89 ir 373 konstatuojamosiose dalyse buvo panaudoti siekiant įrodyti didelį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai, jau buvo pateikti pranešime apie kaltinimus.
- 117 Todėl siekdama įrodyti pažeidimą Komisija rėmėsi ne atsakymais į pranešimą apie kaltinimus, bet duomenimis, kurie ieškovei jau buvo žinomi.

- 118 Tačiau konstatuotina, kad remdamasi vien pranešimu apie kaltinimus ieškovė neturėjo galimybės ginčyti duomenų, kuriuos Komisija panaudojo tam, kad įrodytų didelį poveikį prekybai. Atskira suinteresuota įmonė neturi galimybės patikrinti, ar visų kartelio narių konsoliduota apyvarta ir konsoliduotos rinkos dalys viršija 40 mln. EUR ir 5 % ribas. Kiekviena įmonė iš tikrųjų gali ginčyti tik savo skaičius. Todėl norint ginčyti rinkos dydį ir kitų nagrinėjamų bendrovių rinkos dalis bei pateikti savo argumentus dėl šių skaičių reikia žinoti kitų įmonių apyvartos sudėtį, nes jos nežinodama ieškovė negalėjo veiksmingai pareikšti savo nuomonės dėl faktų, kaltinimų ir aplinkybių, kuriais remiasi Komisija, teisingumo ir reikšmės.
- 119 Todėl taikydamas proceso organizavimo priemonę Teismas paprašė Komisijos pateikti jam kitų Sprendimo adresatų atsakymų į pranešimą apie kaltinimus ir atsakymų į prašymus pateikti informacijos, kiek jie susiję su skaičiais, kuriuos Komisija panaudojo pranešime apie kaltinimus, nekonfidencialių versijų reikšmingas ištraukas. Šie dokumentai buvo pridėti prie bylos, todėl ieškovė turėjo galimybę su jais susipažinti. Tačiau šio sprendimo 58 punkte jau buvo pažymėta, kad per teismo posėdį ieškovė patvirtino, jog Komisijos pateiktais dokumentais ji negrindžia jokio argumento.
- 120 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, kad ieškovės teisė į gynybą nebuvo pažeista.
- 121 Iš teismų praktikos aiškiai matyti, kad bet kokio teisės į gynybą pažeidimo, įvykdyto per administracinę procedūrą, negali ištaisyti vien tai, kad su atitinkama informacija buvo galima susipažinti vėlesniu etapu, visų pirma per teismo procesą, kuriame nagrinėjamas ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo (2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 104 punktas).

- 122 Tačiau norint nustatyti, ar dėl dokumento neatskleidimo galėjo būti padaryta žala atitinkamos įmonės gynybai per administracinę procedūrą, reikia skirti teisę susipažinti su dokumentais, galinčiais išteisinti įmonę, nuo teisės susipažinti su dokumentais, patvirtinančiais, kad pažeidimas, kuriuo kaltinama, buvo padarytas (šio sprendimo 121 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 130 punktas).
- 123 Dėl pastarųjų dokumentų Teisingumo Teismas pažymėjo, kad suinteresuota įmonė turi įrodyti, jog rezultatas, prie kurio buvo prieita Komisijos sprendime, būtų kitoks, jei dokumentas, kuris jai nebuvo pateiktas ir kuriuo Komisija rėmėsi skirdama šiai įmonei sankcijas, neturėtų būti laikomas apkaltinančiu įrodymu (šio sprendimo 121 punkte minėto Sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją* 73 punktas). Ši išvada juo labiau taikoma tuo atveju, kai tai yra ne dokumentai, kuriais Komisija rėmėsi tam, kad įrodytų, jog pažeidimas, kuriuo kaltinama, buvo padarytas, bet dokumentai, kuriais remiantis būtų galima užginčyti EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimą dėl didelio poveikio prekybai nebuvimo. Tačiau ieškovė net nemėgino pateikti tokių įrodymų (žr. šio sprendimo 119 punktą).
- 124 Todėl šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- 125 Kalbant apie ieškovės prašymą nurodyti pateikti visą administracinės bylos medžiagą Teismo kanceliarijai, reikia konstatuoti, kad tiek, kiek jis susijęs su kitų Sprendimo adresatų atsakymų į pranešimą apie kaltinimus ir atsakymų į Komisijos prašymus pateikti informacijos reikšmingomis ištraukomis, Teismas jį patenkino. Kiek tai susiję su likusia prašymo dalimi, ieškovė nepaiškino prašomų dokumentų svarbos, todėl jos prašymas turi būti atmestas.

B — Ieškinio pagrindai, susiję su baudos panaikinimu arba sumažinimu

- 126 Ieškovė pateikia keturis papildomus ieškinio pagrindus, kurių pirmasis susijęs su baudos panaikinimu, o likę pagrindai, pateikti jei ir šis pagrindas būtų atmestas, – su baudos sumažinimu iš esmės.

1. Dėl didelio poveikio prekybai ir konkurencijai

a) Šalių argumentai

- 127 Ieškovė primena, jog tam, kad karteliui būtų taikomas EB 81 straipsnyje nustatytas draudimas, turi būti smarkiai pažeista konkurencija ir padarytas didelis poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai.

- 128 Komisija pateikia nuorodą į savo argumentus dėl pirmojo ieškinio pagrindo.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 129 Konstatuotina, kad šis pagrindas iš tikrųjų susijęs su dviem EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygomis. Todėl reikia pateikti nuorodą į pirmojo ieškinio pagrindo vertinimo pastabas (šio sprendimo 47 ir paskesni punktai), kuriose buvo išnagrinėti ir atmesti ieškovės kaltinimai.

2. Dėl sunkumo

a) Šalių argumentai

- 130 Ieškovė teigia, kad pažeidimų sunkumą reikia įvertinti atsižvelgiant į daugelį veiksnių, visų pirma į konkrečias bylos aplinkybes ir jos kontekstą. Tačiau Komisija neatsižvelgė į šiuos principus ir jai svarbus buvo tik vienas kriterijus, t. y. pats pažeidimo pobūdis.
- 131 Dėl susitarimų dėl tiesioginio kainų nustatymo ji teigia, kad jokia šalis netaikė minimalių kainų, kurias norėjo nustatyti *Allied Arthur Pierre*. Be to, veiksmai, už kuriuos buvo skirtos sankcijos, nelėmė realaus pardavimo kainų padidėjimo. Todėl bauda yra visiškai neproporcinga, palyginti su veiksmais, kuriais kaltinama, faktine apimtimi, jų tikru poveikiu rinkai ir konkurencijai bei konstatuotų pažeidimų skaičiumi. Komisija taip pat pažeidė vienodo požiūrio principą, kai apskaičiuodama baudą tik ieškovės atveju atsižvelgė į apyvartą, priskirtiną su pažeidimu nesusijusiai veiklai, ir kai palankiau vertino kitus ūkio subjektus, visų pirma *Allied Arthur Pierre* ir *Interdean*, labiau įsitraukusius į kartelį. Galiausiai Komisija neįrodė konkretaus kartelio poveikio rinkai, nors tą poveikį ir buvo galima įvertinti.
- 132 Komisija teigia, kad visi šie argumentai yra netinkami, nes tokie pažeidimai, kaip antai kainų nustatymas ir rinkų padalijimas, pagal savo pobūdį yra sunkūs.
- 133 Komisija taip pat teigia, kad teismų praktikoje visuomet buvo pabrėžiama jos didelė diskrecija baudų nustatymo srityje. Remdamasi šia teismų praktika tam, kad nustatytų procentinę pardavimo sandorių dalį, kuri lemia baudos dydį (17%), Komisija šiuo

atveju nurodė tik tai, kad pažeidimas yra „labai sunkus“ dėl nagrinėjamų apribojimų pobūdžio. Beje, jei būtų atsižvelgta į kitus veiksnius, būtų nustatyta didesnė procentinės dalis. Kita vertus, atliekant šį vertinimą nebuvo atsižvelgta į pažeidimo poveikį. Be to, nustatant baudos dydį rinkos dalys reikšmės neturi.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

¹³⁴ Ieškovė teigia, kad Komisija padarė klaidą, kai pažeidimo sunkumą nustatė remdamasi tik jo pobūdžiu.

¹³⁵ Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Sprendimo 542 konstatuojamojoje dalyje Komisija teigia, jog susitarimai ar suderinti veiksmai, susiję su tokiu apribojimu, koks konstatuotas šioje byloje, vien dėl savo pobūdžio gali būti kvalifikuojami kaip „labai sunkūs“ ir tam nereikia, kad tokiems veiksams būtų būdinga geografinė apimtis ar konkretus poveikis. Šiam teiginiui pagrįsti tiek Sprendime, tiek atsiliepime į ieškinį Komisija nurodo šio sprendimo 89 punkte minėtą Sprendimą *Scandinavian Airlines System prieš Komisiją*.

¹³⁶ Tame sprendime Teismas konstatavo, kad sunkumas turi būti vertinamas pirmiausia atsižvelgiant į konkurencijos apribojimų pobūdį, kad pažeidimo sunkumą galima nustatyti atsižvelgiant į neteisėto elgesio pobūdį bei tikslą ir kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką nustatant baudos dydį su elgesio tikslu susiję veiksniai gali turėti daugiau reikšmės nei veiksniai, susiję su tokio elgesio pasekmėmis (žr. minėto sprendimo 83 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

- 137 Šiuo atveju pažeidimo tikslas – nustatyti kainas ir pasidalyti rinkas. Toks akivaizdus konkurencijos teisės pažeidimas pagal savo pobūdį yra ypač sunkus.
- 138 Be to, priešingai nei 1998 m. gairių atveju, 2006 m. gairėse jau nėra nurodyta, kad vertinant sunkumą reikia atsižvelgti į „pažeidėjų efektyvų ekonominių pajėgumą padaryti pastebimą žalą kitiems ūkio subjektams“, ar pažeidimo konkrečią „įtaką rinkai, kur tai gali būti įvertinta“.
- 139 Tačiau 2006 m. gairių 20 punkte aiškiai numatyta, kad „pažeidimo sunkumas bus nustatomas atskirai kiekvienu konkrečiu pažeidimo atveju, atsižvelgiant į visas su juo susijusias aplinkybes“. Be to, šio sprendimo 91 punkte jau buvo pažymėta, kad 2006 m. gairėmis buvo iš esmės pakeistas baudų apskaičiavimo metodas. Visų pirma buvo panaikintas pažeidimų klasifikavimas į tris kategorijas („lengvi“, „sunkūs“ ir „labai sunkūs“) ir įvesta nuo 0 iki 30 % skalė, kad būtų galima tiksliau diferencijuoti. Pagal 2006 m. gairių 19 punktą bazinis baudos dydis turi „priklausyti nuo pardavimo vertės dalies, apskaičiuotos remiantis pažeidimo sunkumu“. Paprastai „nustatyta pardavimo vertės dalis, į kurią bus atsižvelgiama, sieks daugiausiai 30%“ (gairių 21 punktą).
- 140 Todėl Komisija gali pasinaudoti baudų skyrimo srityje turima diskrecija ir taip nustatyti tikslią jos procentinę išraišką tarp 0 ir 30 %, tik jei atsižvelgia į konkrečias bylos aplinkybes. Taigi 2006 m. gairių 22 punkte numatyta, kad „siekdama nustatyti, ar pardavimo vertės dalis, į kurią turi būti atsižvelgiama tam tikru atveju, turėtų būti mažesnė ar didesnė, Komisija atsižvelgs į keletą veiksnių, pavyzdžiui, pažeidimo pobūdį, visų susijusių šalių bendrą rinkos dalį, pažeidimo geografinį plotą, pažeidimo įgyvendinimą (arba neįgyvendinimą)“.

- 141 Šis sunkumas nustatyti konkrečią procentinę dalį yra mažesnis slaptų horizontalių susitarimų dėl kainų nustatymo ir rinkos padalijimo atveju, kuriuo, remiantis 2006 m. gairių 23 punktu, pardavimo sandorių procentinė dalis, į kurią atsižvelgiama, paprasčiau yra nustatoma „skalės viršutinėje dalyje“. Iš šio punkto matyti, kad didžiausių apribojimų atveju procentinė išraiška turi būti bent jau didesnė kaip 15 %.
- 142 Šiuo atveju Sprendimo šiuo atžvilgiu panaikinti nereikia, nes 17 % procentinė išraiška buvo nustatyta remiantis tik sunkiu pažeidimo pobūdžiu. Kai Komisija paprasčiausiai taiko minimaliam baudos dydžiui, numatytam už didžiausius apribojimus, lygų ar beveik lygų procentinį dydį, nebūtina atsižvelgti į papildomus veiksnius ar aplinkybes. Į tai reikėtų atsižvelgti tik jei turėtų būti nustatyta didesnė procentinė išraiška. Šiuo klausimu ieškove, be abejo, neteigia, kad Komisija turėjo nustatyti didesnę procentinę išraišką, o Komisija neprašė Teismo padidinti baudą.
- 143 Todėl reikia atmesti kaltinimą, kad pažeidimo sunkumas buvo nustatytas abstrakčiai.
- 144 Dėl kaltinimo, kad buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, pakanka pažymėti, kad būtent dėl bendradarbiavimo su Komisija *Allied Arthur Pierre* buvo sumažinta bauda pagal 2002 m. pranešimą dėl bendradarbiavimo. Kiek tai susiję su *Interdean*, klausimą, kodėl bauda buvo sumažinta šiai bendrovei, o ne ieškovei, Teismas išnagrinęs nagrinėdamas ketvirtąjį papildomą ieškinio pagrindą (šio sprendimo 170 ir paskesni punktai). Galiausiai Komisija kaip neturintį faktinio pagrindo ginčija teiginį, kad apskaičiuodama baudą ji tik ieškovės atveju atsižvelgė į apyvartą, priskirtiną su pažeidimu nesusijusiai veiklai. Šiuo klausimu iš Sprendimo matyti, kad tik apskaičiuojant 10 % viršutinę ribą buvo atsižvelgta į pasaulinę ieškovės apyvartą, taigi – į jos ne tarpautinių perkraustymų veiklą Belgijoje. Todėl šį kaltinimą taip pat reikia atmesti.

3. Dėl lengvinančių aplinkybių

a) Šalių argumentai

145 Ieškovė nurodo tris lengvinančias aplinkybes.

146 Pirma, ieškovė teigia, jog tai, kad ji nedelsdama ėmėsi priemonių Bendrijos konkurencijos teisės taisyklėms įvykdyti, galėjo būti laikoma lengvinančia aplinkybe.

147 Antra, Komisija neatsižvelgė į tai, kad tariamos sąmatos buvo pateikiamos, nes tai buvo atsakas į rinkos paklausą. Komisija negali teigti, kad apie tokią jos tarnybose paplitusią praktiką ji taip ilgai visiškai nežinojo. Taigi dėl šios aplinkybės galėjo atsirasti ir plėtotis manymas, kad ši praktika nėra neteisėta, nes viešųjų tarnybų nariai ją skatino.

148 Trečia, ieškovė teigia niekada neginčijusi, kad pažeidimai iš tikrųjų buvo padaryti.

149 Komisija nesutinka su šiais argumentais.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

150 Šiame ieškinio pagrinde, kaip ir pirmoje bei antroje antrojo pagrindinio ieškinio pagrindo dalyse, ieškovė nurodo tris lengvinančias aplinkybes.

Veiksmų, kuriais padaromas pažeidimas, nutraukimas

- ¹⁵¹ Kalbant apie ieškovės veiksmų, kuriais padaromas pažeidimas, nutraukimą, reikia pripažinti, kad tai nėra lengvinanti aplinkybė, kuri pateisintų baudos sumažinimą.
- ¹⁵² Kaip teisingai pažymėjo Komisija, 2006 m. gairių 29 punkto pirmoje įtraukoje numatyta, jog nors bazinis baudos dydis gali būti sumažintas, kai susijusi įmonė pateikia įrodymų, kad nutraukė pažeidimą iškart po pirmojo Komisijos įsikišimo, tai „nebus taikoma slaptiems susitarimams ar veiksams (ypač karteliniams)“. Be to, pasinaudoti šia lengvinančia aplinkybe galima tik tais atvejais, kai pažeidimas nutraukiamas po pirmojo Komisijos įsikišimo. Tačiau ieškovė dalyvavo vykdant pažeidimą iki 2003 m. rugsėjo 8 d., o patikrinimai buvo atlikti po šios datos, t. y. 2003 m. rugsėjo 16 d.

Manymas, kad veiksmai, kuriais įvykdomas pažeidimas, yra teisėti

- ¹⁵³ Remiantis 2006 m. gairių 29 punkto paskutine įtrauka, „bazinis baudos dydis gali būti sumažintas <...> kai antikonkurencinis elgesys buvo leidžiamas ar skatinamas valdžios institucijų arba teisės aktų“.
- ¹⁵⁴ Ieškovė teigia, jog dėl to, kad Komisija žinojo apie veiksmus, kuriais įvykdomas pažeidimas, ir juos toleravo ne vienus metus, ji pradėjo nors ir klaidingai, bet pagrįstai manyti, kad šie veiksmai yra teisėti. Be to, tai buvo tik atsakas į rinkos paklausą.

- 155 Šiuo klausimu Komisija teisingai pabrėžia, kad su tiekėju bendraujantis asmuo, pavyzdžiui, Komisijos pareigūnas, nėra tikrasis perkraustymo bendrovių klientas. Sprendimo 264 konstatuojamojoje dalyje ji pažymi, kad už perkraustymą mokanti įmonė ar viešoji institucija turi pasirinkti perkraustymo bendrovę. Įmonės ar viešosios institucijos reikalauja pateikti keletą pasiūlymų būtent siekdamas turėti galimybę rinktis. Todėl reikia atmesti argumentus, kad tariamos sąmatos buvo išduodamos, nes tai buvo atsakas į rinkos paklausą arba kad jos buvo pateikiamos tik po to, kai klientas pasirinkdavo.
- 156 Taigi tuo, kad institucijos pareigūnai prašė tariamų sąmatų, negali remtis ieškovė, kuri turėjo žinoti, jog tokie prašymai negali būti pateikti institucijų vardu ar joms raginant, nes jie akivaizdžiai prieštarauja jų finansiniams interesams. Iš tikrųjų reikalavimas pateikti tris sąmatas skirtas būtent užtikrinti bent jau minimalią konkurenciją ir išvengti to, kad viena perkraustymo bendrovė galėtų vienašališkai nustatyti perkraustymo kainą.
- 157 Be to, net jeigu būtų galima laikyti, kad Komisijoje dirbančiam asmeniui žinomus faktus žinojo Komisija, kaip institucija, reikia pažymėti, jog vien žinojimas apie antikonkurencinius veiksmus nereiškia, kad šie veiksmai buvo netiesiogiai Komisijos „leidžiami ar skatinami“, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 29 punkto paskutinę įtrauką. Iš tikrųjų tariamas neveikimas negali būti prilyginamas tokiam faktiniam veiksmui, koks yra leidimas ar skatinimas.
- 158 Galiausiai ieškovė neįrodė, kad dėl tariamo Komisijos neveikimo ji iš tiesų manė, jog veiksmai yra teisėti ar kad dėl to šiuo klausimu kilo painiavos. Pareigūno pareigos pateikti kelias sąmatas ekonominė logika yra visiems žinoma. Tai yra ne paprasčiausias formalumas, bet priemonė nustatyti palankiausią pasiūlymą. Todėl konkurencijos

taisyklių pažeidimas šiuo atveju yra toks akivaizdus, visų pirma kiek tai susiję su tariamomis sąmatomis, kad apdairus ūkio subjektas negali remtis tuo, jog pagrįstai manė, kad ši praktika teisėta.

- ¹⁵⁹ Bet kuriuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovės argumentai susiję tik su tariamomis sąmatomis. Tačiau tariamos sąmatos yra tik viena iš trijų sudėtinių dalių, sudarančių vieną ir tęstinį sudėtinį pažeidimą, kuris taip pat apima rašytinį susitarimą dėl kainų ir susitarimą dėl komisinių mokesčių mokėjimo.

Faktų neginčijimas

- ¹⁶⁰ Priešingai nei 1996 m. liepos 18 d. Komisijos pranešime dėl baudų neskyrimo ar sumažinimo kartelių atvejais (OL C 207, p. 4), 2002 m. pranešime dėl bendradarbiavimo nenumatyta galimybė sumažinti baudą dėl faktinių aplinkybių neginčijimo. Dėl *Allied Arthur Pierre* bendradarbiavimo Komisija jau turėjo pažeidimą patvirtinančių įrodymų ir tai, kad ieškovė faktų neginčijo, neturėjo jokios pridėtinės vertės. Tokiomis aplinkybėmis Komisija galėjo padaryti teisėtą išvadą, kad nereikia sumažinti ieškovės baudos dėl jos bendradarbiavimo.

- ¹⁶¹ Todėl šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.

4. Dėl išimtinių aplinkybių

a) Šalių argumentai

- 162 Pateikdama papildomus ieškinio pagrindus, kaip ir antrojo ieškinio pagrindo trečios dalies ir trečiojo ieškinio pagrindo antros dalies atveju, ieškovė remiasi savo nepajėgumu sumokėti baudą.
- 163 Komisija pateikia nuorodą į savo pastabas, pateiktas dėl antrojo ir trečiojo ieškinio pagrindų.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

- 164 Reikia pažymėti, kad nagrinėdamas šį pagrindą Teismas taip pat atsižvelgia į argumentus, nurodytus pagrindžiant antrojo ieškinio pagrindo trečią dalį ir trečiojo ieškinio pagrindo antrą dalį. Taigi ieškovė iš esmės remiasi savo nepajėgumu sumokėti baudą ir skundžiasi tuo, kad ji buvo traktuojama nepalankiau nei *Interdean*.
- 165 Pirma, kiek tai susiję su tariamu ieškovės nepajėgumu sumokėti baudą, reikia pažymėti, jog tam, kad pagal 2006 m. gairių 35 punktą būtų galima išimties tvarka sumažinti baudą dėl ekonominių sunkumų, turi būti pateiktas prašymas ir įvykdytos dvi kumuliacinės sąlygos, t. y. turi būti, pirma, neįveikiama kliūtis sumokėti baudą ir, antra, „ypatinga socialinė ir ekonominė padėtis“.

- 166 Dėl pirmosios sąlygos Komisija Sprendimo 632 konstatuojamojoje dalyje tik pažymėjo, kad „atsižvelgiant į tai, jog bauda sudaro tik 3,76 % įmonės 2006 m. pasaulinės apyvartos, ši bauda negali negrįžtamai pakenkti [ieškovės] ekonominiam gyvybingumui“. Todėl Komisija padarė išvadą, kad pirmoji sąlyga neįvykdyta.
- 167 Konstatuotina, kad šis vertinimas yra abstraktus ir jame visiškai neatsižvelgiama į konkrečią ieškovės situaciją. Paprasčiausio procentinės dalies, kurią sudaro bauda, palyginti su įmonės pasauline apyvarta, apskaičiavimo savaiame nepakanka išvadai, kad ši bauda negali negrįžtamai pakenkti jos ekonominiam gyvybingumui, pagrįsti. Jei to pakaktų, būtų galima nurodyti konkrečias 2006 m. gairių 35 punkto taikymo ribas. Todėl Sprendimo 632 konstatuojamoji dalis negali būti pagrindas atmesti *Ziegler* prašymą.
- 168 Dėl antrosios sąlygos Sprendimo 651 ir 655 konstatuojamosiose dalyse Komisija padarė išvadą, kad socialinė ir ekonominė įmonės padėtis šioje byloje nėra ypatinga, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 35 punktą, ir todėl reikia atmesti bet kokius šiuo pagrindu pateiktus prašymus sumažinti baudą. Kadangi ieškovė neginčijo išvados, kad ši antroji sąlyga nėra įvykdyta, Komisija pagrįstai atmetė ieškovės argumentus, kuriais siekiama baudos sumažinimo dėl jos patiriamų ekonominių ir finansinių sunkumų.
- 169 Tai, kad šie motyvai yra nurodyti dalyje, skirtoje *Interdean*, o ne vertinant *Ziegler* padėtį, negali paneigti šios išvados. Iš Sprendimo 651 ir 655 konstatuojamųjų dalių teksto aiškiai matyti, kad jose padaryta išvada galioja ir ieškovei.

- 170 Antra, kiek tai susiję su tariamu vienodo požiūrio, palyginti su *Interdean*, principo pažeidimu, konstatuotina, kad Komisija atmetė *Interdean* pagal 2006 m. gairių 35 punktą pateiktą prašymą dėl tos pačios priežasties kaip ir ieškovės atveju, t. y. dėl „ypatingos socialinės ir ekonominės padėties“ nebuvimo (žr. Sprendimo 655 konstatuojamąją dalį). Taigi šiuo atžvilgiu nėra laikomasi skirtingo požiūrio.
- 171 Tiesa, kad Komisija vis dėlto sumažinto *Interdean* baudą pagal 2006 m. gairių 37 punktą. Tačiau iš Sprendimo matyti, kad *Interdean* ir ieškovės padėtis nėra panaši. Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad ieškovės bauda yra toli nuo viršutinės ribos, kurią sudaro 10% jos bendros apyvartos, o *Interdean* bauda prieš sumažinimą būtų smarkiai viršijusi šią ribą.
- 172 Trečia, ieškovė teigia, kad nuo tada, kai buvo priimtas Sprendimas, jos padėtis pablogėjo. Tačiau, kaip ieškovė, beje, aiškiai pripažino per teismo posėdį, po Sprendimo priėmimo įvykę įvykiai negali turėti įtakos jo teisėtumui. Todėl šį ieškinio pagrindą reikia atmesti.
- 173 Vadinas, visą ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 174 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti išlaidas pagal Komisijos pateiktus reikalavimus, įskaitant tas, kurios susijusios su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra Bendrajame Teisme.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš *Ziegler SA* bylinėjimosi išlaidas, įskaitant tas, kurios susijusios su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra Bendrajame Teisme.**

Papasavvas

Wahl

Dietrich

Paskelbta 2011 m. birželio 16 d. viešame posėdyje Liuksemburge

Parašai.

Turinys

Faktinės aplinkybės	II - 3515
A — Ginčo dalykas	II - 3515
B — Ieškovė	II - 3516
C — Administracinė procedūra	II - 3517
D — Sprendimas	II - 3518
Procesas ir šalių reikalavimai	II - 3522
Dėl teisės	II - 3524
A — Ieškinio pagrindai, kuriais siekiama Sprendimo panaikinimo	II - 3524
1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžiomis vertinimo ir teisės klaidomis, padarytomis vertinant EB 81 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygas ...	II - 3524
a) Šalių argumentai	II - 3524
b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3527
Pirminės pastabos	II - 3528
Dėl didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai	II - 3530
— Dėl tarptautinio pobūdžio	II - 3531
— Dėl 40 mln. EUR ribos	II - 3532
— Dėl 5 % ribos	II - 3534
	II - 3565

2.	Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir teisės klaidomis įgyvendinant EB 81 straipsnio 1 dalį	II - 3537
	a) Šalių argumentai	II - 3537
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3538
3.	Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su pareigos motyvuoti neįvykdymu ..	II - 3539
	a) Šalių argumentai	II - 3539
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3540
4.	Dėl ketvirtojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu	II - 3544
	a) Šalių argumentai	II - 3545
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3545
5.	Dėl penktojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės į gynybą pažeidimu	II - 3547
	a) Šalių argumentai	II - 3547
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3548
B — Ieškinio pagrindai, susiję su baudos panaikinimu arba sumažinimu		II - 3552
1.	Dėl didelio poveikio prekybai ir konkurencijai	II - 3552
	a) Šalių argumentai	II - 3552
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3552
2.	Dėl sunkumo	II - 3553
	a) Šalių argumentai	II - 3553
	b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3554
3.	Dėl lengvinančių aplinkybių	II - 3557

a) Šalių argumentai	II - 3557
b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3557
Veiksmų, kuriais padaromas pažeidimas, nutraukimas	II - 3558
Manymas, kad veiksmai, kuriais įvykdomas pažeidimas, yra teisėti	II - 3558
Faktų neginčijimas	II - 3560
4. Dėl išimtinių aplinkybių	II - 3561
a) Šalių argumentai	II - 3561
b) Bendrojo Teismo vertinimas	II - 3561
Dėl bylinėjimosi išlaidų	II - 3563